Nº 16

10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

48 PAGINA'S

AVONTUUR TE SARAJEVO

Lees pagina 8

Fc.

Dat is sport !

WELKE échte jongen houdt niet van voetbal ? Wie houdt er niet van naar een mooie match te gaan kijken, of beter nog, ze zelf te spelen ? Naar het schijnt zijn wij niet rijk aan grote voetbalkampioenen, maar wij hebben er toch één gevonden : Vic Mees.

Vic Mees is een vriendelijke en sympathieke Sinjoor die knap voetbal speelt, die altijd eerlijk en fair is en steeds tracht de toeschouwers te laten genieten van een « mooi » spel. « Mooi voetbalspel » is, naar een specialist ons heeft gezegd, eerder zeldzaam. Vic Mees oogstte talrijke successen, maar het succes steeg hem niet naar het hoofd. De nederlagen verdroeg hij steeds sportief en zonder wrok.

Hij speelt reeds lang voetbal, maar nog steeds doet hij het met hetzelfde animo en met dezelfde liefde voor de sport. Hij is een voorbeeld voor de jongeren en daarom hebben we hem gevraagd onze lezers « het voetbal-ABC » te leren. Als échte jongen kan je voetbal spelen, maar je speelt niet altijd goed, niet altijd mooi en technisch juist. Een kampioen die er alles over afweet, zal je dus leren hoe het eigenlijk moet. Vic Mees vertelt vandaag hoe hij is begonnen. Hoe hij een kampioen werd, verklapt hij je een volgende maal. De lessen door Vic Mees zijn doorspekt met pittige anekdoten en bovendien zeer interessant.

Vriend, sla geen enkele kroniek van Vic Mees over en... je wordt een voetbalkampioen !

Kuifje

VRIENDEN van Kuifje, ik ben zeer blij vandaag met jullie kennis te mogen maken. Ik heet Vic Mees, ik woon te Schoten bij Antwerpen, — niet ver van het Antwerp stadion — ben 33 jaar oud (wat al heel oud moet klinken in jullie oren !), ben kolenhandelaar van beroep en heb als hobby, of zou ik zeggen als tweede beroep : de voetbal. Tweede beroep is beslist juister dan hobby, want aan de voetbal heb ik veel tijd besteed en deze sport heeft me veel zweet gekost ! Ik heb er nog geen minuut spijt over gehad, want zonder moeite kan men niets bereiken. Als ik een blik in het verleden werp, dan denk ik niet aan de vele harde trainingen die ik in al die jaren heb moeten doorstaan, ook niet aan de prettige dingen die ik in mijn jeugdjaren heb moeten missen, daar ze niet goed waren voor een jong voetballer. Ik denk ook niet aan de vele avonden dat ik vroeg naar bed moest om een volledige rust te kunnen genieten. Neen, ik denk slechts aan de vele schone uren die de voetbalsport me heeft geschonken. Als ik terugdenk aan de 500 matchen die ik met Antwerps éérste elftal gespeeld heb en aan de 64 maal, dat ik de eer heb gehad de trui van de Rode Duivels aan te trekken om de Bel-

Hier zie je Vic Mees naar de bal lopen. Zal hij het halen ? Wie een voetbalkampioen wil worden, moeten flinke longen hebben en kunnen lopen als een hazewind.

VIC MEES HEEFT HET WOORD!

500 MATCHEN, 64 MAAL INTERNATIONAAL !

gische kleuren te verdedigen in internationale matchen, dan moet ik de voetbalsport dankbaar zijn. Deze sport heeft van mij een man gemaakt. Ze heeft me tevens de gelegenheid gegeven heel Europa te leren kennen en vrienden te maken zowel in binnen- als in buitenland.

EEN RUBBEREN BALLETJE

Ik heb dit alles niet op één dag bereikt, maar Rome werd ook niet op één dag gebouwd! Wanneer ik voor de éérste keer heb voetbal gespeeld, weet ik niet meer. Ik denk dat het met mij was zoals het is met alle jongens: van zodra ze kunnen lopen, schoppen ze tegen alles wat er op de grond ligt en niet te zwaar is! Ze blijven dat doen alhoewel ze er dikwijls een standje voor krijgen... De schoenen moeten te vaak hersteld worden!

Toen ik naar school liep had ik altijd een rubberen balletje op zak. Neen, in tegenstelling tot wat je nu denkt, haalde ik dit balletje in de klas niet te voorschijn, en mag ik je een raad geven? Studeer op school en wees niet verstrooid! Een voetbalster zijn is mooi, maar het is lang niet alles! Zodra de speeltijd werd geluid, haalde ik het balletje echter uit mijn zak. Ook thuis, als ik een minuutje vrij had, schopte of kopte ik tegen het balletje. Om handig te kunnen omspringen met een voetbal, moet je met een klein balletje oefenen, veel oefenen, al schop je het maar tegen een muur. Wanneer je dat rubberen balletje goed meester bent, dan is het later veel gemakkelijker om met een echte voetbal te spelen!

WIJ VERLOREN MET 8-1!

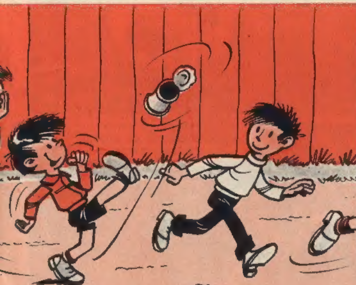
Toen ik 12 jaar was, richtte Antwerp een Paastornooi in voor scholen. Onze school schreef in voor de reeksen tussen 13 en 15 en tussen 15 en 18 jaar. Ik was nog te jong, bovendien te tenger en te klein. Ze wilden me niet hebben. Mijn vrienden uit de buurt, die naar een andere school gingen, wisten er raad op. Zij aanvaardden spelers jonger dan 13 jaar en lijfden me in als centerhalf. Ik was dolblij en nam me voor te laten zien wat ik kon... We verloren met 8-1! Dat kan nog al gaan voor de eerste keer, vind je niet? Als verzachtende omstandigheid kan ik inbrengen, dat er in onze ploeg een paar jongens waren die op pantoffels speelden; zij hadden geen geld om voetbalschoenen te kopen.

Voor mij stond één ding zo vast als een paal boven water: **van voetbal had ik nog alles te leren!** Zo doorslecht moet ik toch niet gespeeld hebben, want de toenmalige trainer van Antwerp kwam op me toe en zei: « Jongen, indien ge lid wilt worden van Antwerp, dan kunt ge alle zondagen bij de kadetten spelen, en ge krijgt een gloednieuwe voetbaluitrusting! ». Wie zou er aan zulk een voorstel kunnen weerstaan? Ik was 12 en ik kreeg mijn lidmaatschapskaart van een grote club. Mijn vader was daarmee alles behalve in zijn nopjes. Waarschijnlijk dacht hij aan de eventuele gebroken benen, enzovoorts die zouden volgen. Hij zei: « Jongen, dan had ik nog liever gehad dat je wielrenner was geworden! ».

Volgende week:
TE KLEIN EN... TE TENGER!

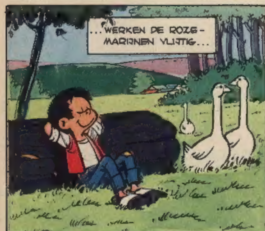

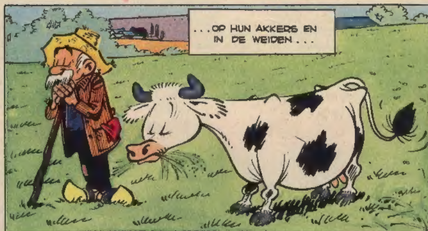
Een kiekje uit een match Belgie-Frankrijk. « Wie het hoogst kan springen, heeft de grootste kans om met de bal aan de haal te gaan » zegt Vic Mees.

TANTE ZENOBIE LE

ROZEMARIJN IS EEN DORP BEKEND OM ZIJN TRUFFELS EN DE VOORHISTORISCHE VONDSTEN OP ZIJN GRONDGEBIED GEDAAN. HET WORDT DOOR DE UITLOPERS VAN DE ZWARTE BERGEN BESCHUT VOOR DE NOORDENWIND. IN HET ZUIDEN VLOEIT DE BLAUWE RIVIER, EEN ZEER BESCHEIDEN RIVIER, MAAR WAARIN FORELLEN DARTELEN EN WAAR MEN ALEN MET HET NET KAN SCHEPPEN.
SEDERT ONHEUGLIJKE TIJDEN . . .

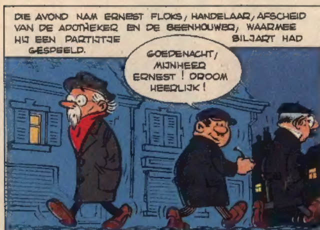

...DT HET ONDERZOEK

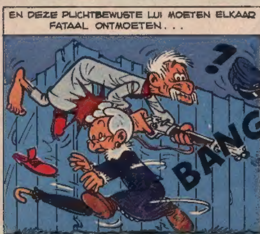

(Wordt voortgezet.)

De wonderbare tocht van

De kapitein en zijn maat denken dat ze Jim Lobus

SIGNOR SPAGHETTI

reeds de baas zijn, maar zij rekenen buiten de waard ! DOOR ATTANASIO * SCENARIO: GOSCINNY

(Wordt voortgezet.)

AVONTUUR TE SARAJEVO

door Frans Craenhals

Een man die zich uitgaf voor de afgevaardigde van de regering, rukt Marcillac een belangrijk dossier uit de handen. Maar er is een getuige...

IK VROEG ME JUIST AF, HOE HIJ ZICH UIT DEZE GEVAARLIJKE SITUATIE ZOU KUNNEN REDDEN, TOEN IK DE ZWARE BOEKENKAST ZAG WANKELEN... ZIJ KANTELDE IN DE RICHTING WAAR IK STOND EN STORTTE DAN MET EEN VERSCHRIKKELIJK GERAAS OP MIJN BUREAU NEER...

DE VALSE AFGEVAARDIGDE KWAM HET EERSTE BIJ ZIJN POSITIEVEN EN ONTSNAPTE DOOR DE GANG...

PAW

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

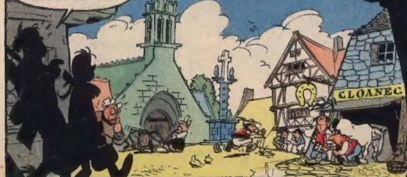
HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

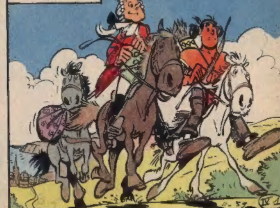
In 't glas wijn

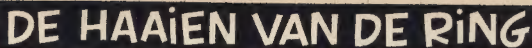

(Wordt voortgezet.)

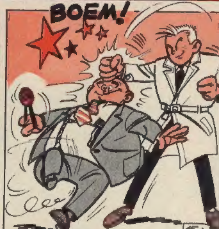

Een avontuur van

Joe Puma kwam Laloon, die weldra tegen een

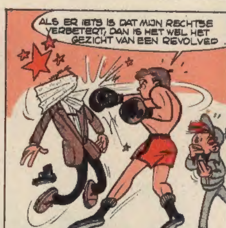

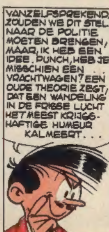

ROCK DERBY

Door Greg

an zijn beschermelingen moet boksen, bedreigen..

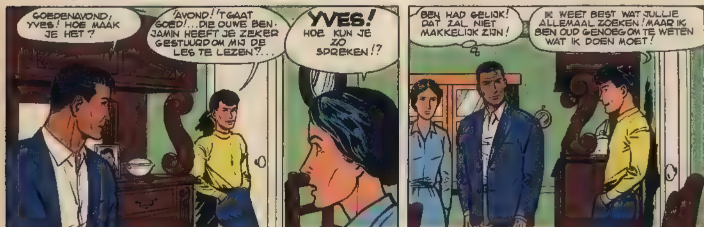
(Wordt voortgezet.)

EEN AVONTUUR VAN
MICHEL
VAILLANT

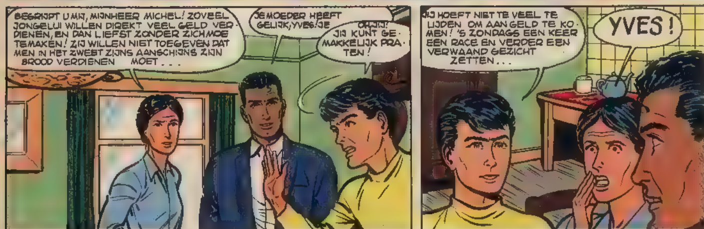

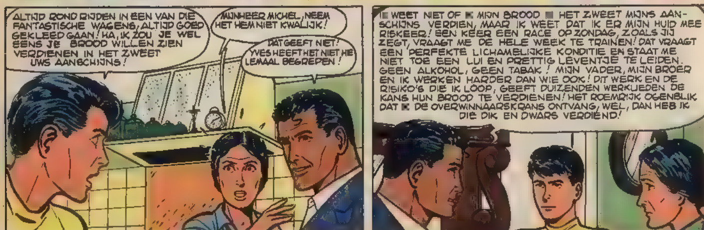
TOCHT DOO

Michel wil zijn oom Benjamin graag een genoegen doen en praat daarom met

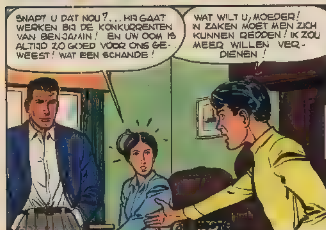
R DE NACHT

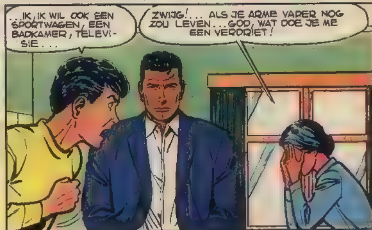

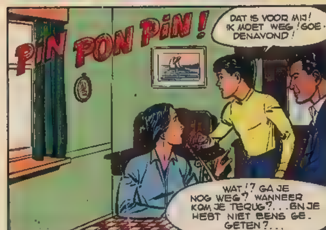
Yves Douleac, een jongen die de firma van Benjamin Vaillant wenst te verlaten..

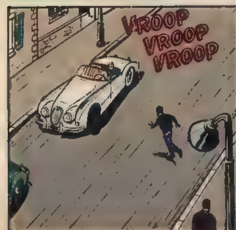

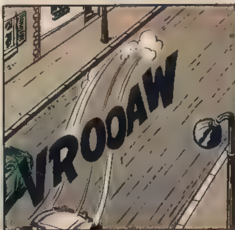

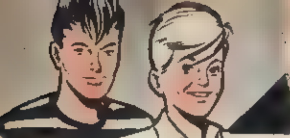

(Wordt voortgezet.)

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

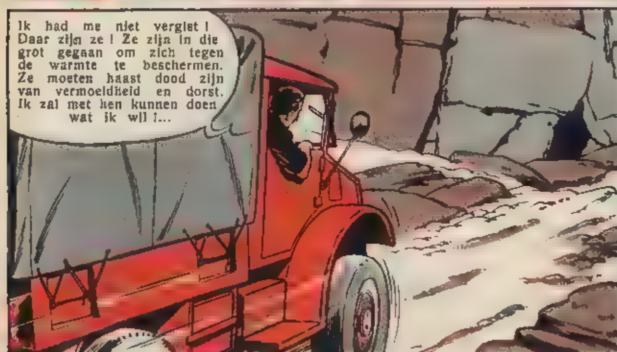
HET GROEN DO

TEKENINGEN : E. AIDANS

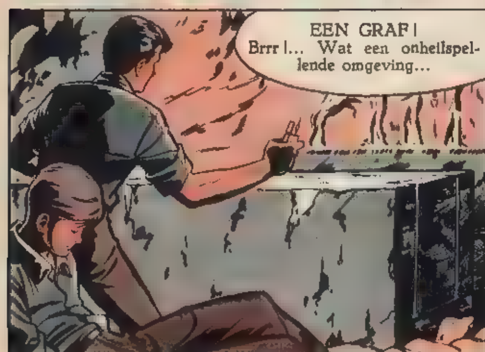

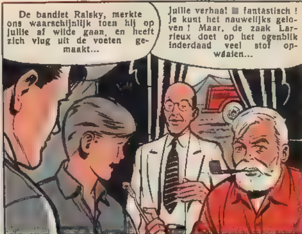
SSIER

Pat en Tom hebben zich in een grot verscholen. Ralsky, die absoluut het dossier wil hebben, keert op zijn stappen terug...

SCENARIO : J. EN F. GALI

(Wordt voortgezet.)

CLIFTON IN NEW YORK

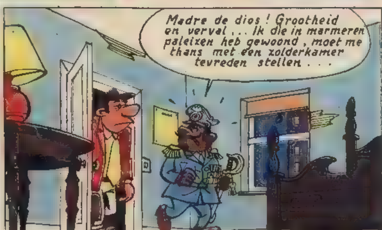
door Raymond Macherot

Sedert Pancho Poncho in New York is, wordt hij geobsedeerd door het gelaat van de beroemde zanger Pincher Barnett...

(Wordt voortgezet.)

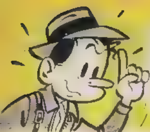
De voorraad levensmiddelen van de ontdekkingsreizigers [redacted] uitgeput. Gelukkig hebben ze reusachtige paddestoelen ontdekt die eetbaar zijn.

REIS NAAR HET CENTRUM VAN DE AARDE

NA « 20.000 mijlen onder zee » en « De reis rond de wereld in 80 dagen » hebben Amerikaanse cineasten zich aan de verfilming gewaagd van een derde roman van Jules Verne : « Reis naar het centrum van de aarde. »

Deze film gedraaid door Henry Levin, in kleuren en in cinemascoop, duurt niet minder dan 2 uur en 15 minuten en vertelt ons de fantastische avonturen van vier ontdekkingsreizigers in het centrum van de aarde. Hoe ze daar kwamen ? Ze volgden het spoor van Arn Saknussemm, een IJslands geleerde uit de Middeleeuwen die een weg had gevonden om naar het centrum van de aarde te gaan. Een zeer knap speurder, die Arn Saknussemm !

Kom mee naar pagina 20

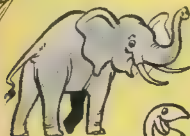

BAAN VRIJ

WIJ GAAN NAAR DE ZOO

1 UUR : We zien een heleboel dieren en Bobke stelt de meest onmogelijke vragen. Ik kon er niet op antwoorden « Je gooit alles door elkaar ! » zei Bobke wijsneuzig. Dat is mogelijk. Kijk, de zin gezegd door de onderstaande dieren is juist, maar heeft telkens betrekking op een ander dier. Kan jij orde scheppen in die warboel ?

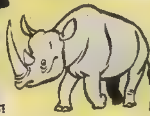

2 UUR : Bobke is onuitstaanbaar! Hij maakt een neus naar de apen en gooit keitjes naar de tijgers. Om hem te bedaren citeer ik dit Ethiopisch spreekwoord : « Trek nooit aan de staart van een luipaard. Maar als je er aan trekt, laat hem dan niet los ! » Daarmee stak ik de vinger in mijn eigen oog... Bobke heeft natuurlijk getracht een luipaard bij de staart te grijpen. Een bewaker kwam tussenbeide en ik krijg beslist moeilijkheden met de Dierenbescherming.

3 UUR : Bobke stampvoette van woede : « Ik wil de luipaard aan de staart trekken ! huilde hij. Ik wil ! » — « Bobke, hou er mee op ! Hoe is het mogelijk dat een grote jongen als jij zich aldus gedraagt ? Leer iets, stel me vragen ! » De lieve jongen wachtte slechts op deze uitnodiging, en hier gaan dan zijn eerste vragen :

1) Wie is het zwaarst : de neushoorn of het nijlpaard ? de bison of de bruine beer ?

2) Wie leeft het langst : het stekelvarken of de kraai ? de krokodil of de tijger ?

3) Wie eet het meest : de olifant of het nijlpaard ?

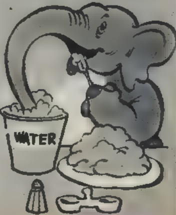

4) De olifant is beroemd om zijn kracht, maar is hij in verhouding tot zijn grootte en zijn gewicht sterker of zwakker dan het paard ?

5) Talrijke dieren kregen een bijnaam. Welk is de bijnaam van de vos ? van de bruine beer ? van het konijn ? van de ezel ?

6) Geef de juiste benaming van een arendsnest, de juiste naam van de plaats waar een everzwijn woont.

7) Slapen als een .... ?
Een echt .... leven ?
Jaloers als een .... ?
Ik heb honger als een .... ?

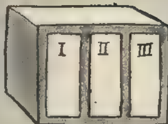
VOOR BOB BINN !

SCENARIO : A. DUCHATEAU
GEILLUSTREERD DOOR E. AIDANS

en natuurlijk met de medewerking van B.B.

4 UUR : De vragen kunnen Bobke niet meer boeien. Met behulp van valse sleutels tracht hij de kooien open te maken. Ik waag een afleidingsmaneuver en zeg hem :
Een rekje bevat drie vertikale kastjes. Aan de binnenkant heeft ieder kastje een breedte van 15 cm. De dikte van iedere wand is 1 cm. In ieder kastje staat er vertikaal, de rug naar voren gekeerd, een dik boek. Het beslaat heel de breedte van ieder kastje. Onze vriend Chlorophyl heeft zijn oog geslagen op dit rekje. Hij knaagt eerst het hout door en dan het papier. Hij vordert horizontaal en slaagt er in een gat te boren van het eerste blad van het eerste boek, tot aan de laatste bladzijde van het derde boek. Hoeveel weg heeft Chloro afgelegd ?

5 UUR : Ik profiteerde van een zonnestraal om een Chinees schaduwspel op een witte muur te toveren. Ik bootste het profiel van een hele reeks dieren na. Het was zeer prettig. Probeer het ook eens !

5 UUR 30 : Bobke tracht nog steeds de kooien te openen, maar nu ben ik echt boos. Bobke weent en om hem te troosten stelde ik het volgende spelletje voor :

Bobbie en Chloro betwisten met elkaar een wedloop. Ziehier drie scènes uit deze spannende match. Wie heeft ze gewonnen ? Om dit te weten moet je de drie scènes in de juiste volgorde plaatsen.

6 UUR 30 : Wat een ramp ! Wat een ramp ! Bobke is er ten slotte toch in geslaagd de apenkooi open te doen. De bezoekers sloegen op de vlucht, nagezeten door de apen. Bobke en ik hebben onze toevlucht gezocht achter de tralies... Nooit ga ik nog met Bobke naar de Zoo !

OPLOSSINGEN

1. Olifant : ik heb slagtanden. Slang : ik kruip vermits ik niet gaan kan. Zebra : ik hou van gestreepte jasjes. Paard : ik slaap rechtopstaand. Schildpad : ik was de haas te snel af. Neushoorn : ik ben een zwaargewicht. Giraffe : ik steek mijn neus zeer hoog in de lucht. Pauw : ik heb het wiel uitgevonden !
2. 1) Het nijlpaard (4.000 kg), de bison (750 kg).
   2) Stekelvarken en kraai worden beiden gemiddeld 20 jaar. De krokodil wordt 60 à 65 jaar.
   3) De olifant : 150 kg. voedsel per dag.
   4) Zwakker dan het paard.
   5) Reintje. - Bruintje. - Langoor. - Grauwtje.
   6) Horst. - Leger.
   7) Slapen als een das. - Een echt hondenleven. - Jaloers als een kat. - Ik heb honger als een wolf.
3. De boeken werden ondersteboven geplaatst en wel zodanig, dat de eerste pagina van het eerste boek tegen de wand staat die de twee eerste kastjes scheidt. De laatste pagina van het derde boek staat tegen de wand die het tweede en het derde kastje scheidt. De weg door Chloro afgelegd bedraagd 1 cm + 15 cm + 1 cm = 17 cm.
4. De opeenvolging van de scènes : C.A.B. Bobbie wint de match.

REIS NAAR HET CENTRUM VAN DE AARDE

De jonge Mc Ewen schonk professor Lindenbrook een zonderling staaltje lava en daarmee begon de hele zaak. In dit stuk lava zat een peillood en daarop een boodschap van Arn Saknussemm, een IJslands geleerde die drie eeuwen geleden verdween en die bevestigde dat er een onderaardse wereld bestaat... Het stukje lava, door een vulkaanuitbarsting naar de oppervlakte gebracht, zal de helden toelaten het spoor van Saknussemm te vinden en te volgen. Lindenbrook verklaart, dat hij een expeditie zal vormen om de totaal onbekende « onderaardse wereld » te verkennen.

IN de film wordt af en toe een loopje genomen met de avonturen, zoals ze door Jules Verne werden beschreven. Vermits die goeie Jules Verne dood is, kan hij er geen beroerte meer van krijgen... Misschien keert hij zich wel om in zijn graf, maar dat is bijzaak! De helden door Hollywood in beeld gebracht, beleven fantastische dingen en zijn, natuurlijk, van geen kleintje vervaard! Ze ontdekken quartz-grotten; de wanden schitteren in het licht van hun lampen, gevoed met een dynamo. Ze ontdekken watervallen van zout en paddestoelen zo groot als populieren! Ook voor lekker-griezelige ontmoetingen werd gezorgd: voorhistorische monsters! Er zijn lawines, de hitte is ondraaglijk en op de oceaan, juist in het centrum van de aarde gelegen, barst er een geweldig orkaan los. En dan is er de afstammeling van Arn Saknussemm die de helden ongemerkt gevolgd is en die gezworen heeft, dat hij de vermetelen zou ombrengen. De arme man lijdt aan grootheidswaanzin en meent dat hij de koning is van het onderaardse rijk. Hij wil zijn macht met niemand delen !...

Ga je kijken naar « Reis naar het centrum van de aarde », vergeet dan Jules Verne en vergeet ook alles wat je op school over de samenstelling van de aarde en de kern van de aarde zoudt hebben geleerd. Dit alles heeft heus niets met de film te maken! Geniet van de fantastische avonturen van de ontdekkingsreizigers « made in Hollywood » en van de decors waarin zij evolueren. Het centrum van de aarde moet Hollywood een flinke duit gekost hebben, want de decors die er voor ontworpen werden zijn beslist zeer fraai.

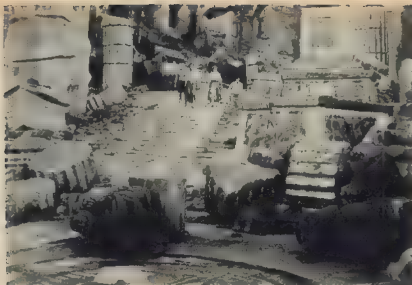
Hier staan de helden in een grot gevormd uit gestolte lava. Ze zijn piekfijn uitgedost en zien er stralend uit. Wanneer ze enkele maanden in het binnenste van de aarde hebben doorgebracht, zien ze er wel een tikje anders uit. Van links naar rechts: Hans, een IJslander die zijn gezellen meer dan eens redt, Alec Mc Ewen, Carla en professor Lindenbrook. Hans draagt zijn mascotte: een eendje!

Alec Mc Ewen is verloren... Uitgeput is hij neergestort en eensklaps staat graaf Saknussemm voor hem. De knecht van Saknussemm stierf en nu eist deze laatste dat Alec z'n materiaal zou dragen en voor knecht zou spelen... Gelukkig komen de vrienden van Alec tijdig te hulp!

De helden stierven op een haar na van honger, toen ze de gigantische paddestoelen ontdekten. Ze eten en rusten maar... veel rust is hen niet gegund: de dimetrodons verschijnen op het toneel! Hans doodt een monster met een speer, de andere dimetrodons werpen zich op hun dode soortgenoot om hem aan stukken te rijten en te verslinden.

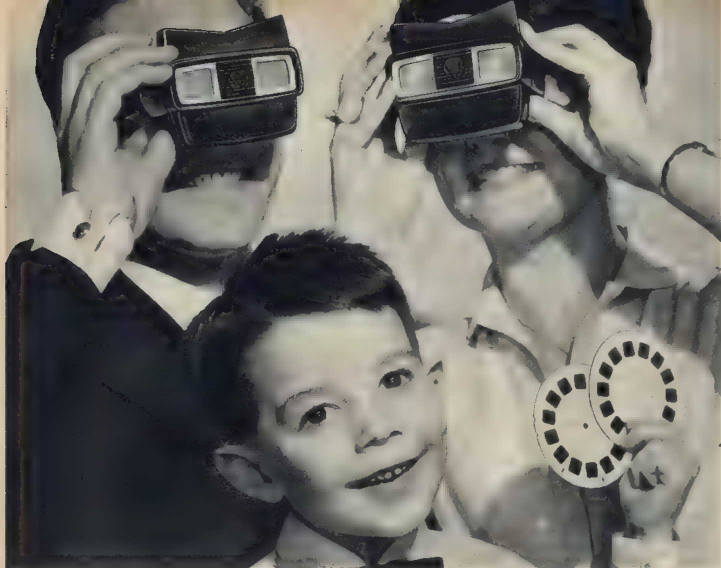
Een vreselijk storm breekt los. Hun vlot wordt meegesleept door een reusachtige en krachtige maalstroom. Ten slotte stranden de helden tussen de puinen van een prachtig, eins lang verdwenen rijk : Atlantis !

En terwijl de dimetrodons hun broeder oppeuzelen, komen onze helden aan de oever van de binnen-oceaan (gelegen [redacted] het centrum van de aarde). Met de stelen van de paddestoelen hebben ze een vlot gebouwd, dat hen over de golven zal dragen.

Om de schoorsteenpijp van een uitgedoofde krater vrij [redacted] maken, lieten onze helden er een lading poeder [redacted] ontploffen. Zij veroorzaakten daardoor een vreselijke vulkaanuitbarsting. Ze konden tijdig hun heil zoeken in een fonteinbekken (ziet er uit als een badkuip) uit asbest, een overblijfsel van het verdwenen Atlantis. In dit bekken drijven ze over de kokende lava die hen naar de oppervlakte van de aarde stuwt. Niet mogelijk maar... zéér spannend. Van links naar rechts : prof. Lindenbrook, promotor van de expeditie (James Mason), Alec Mc Ewen (Pat Boone), Arlene Dahl in de rol van de weduwe van een Zweedse geleerde, en Hans (Peter Ronson), een jonge Ijslander, zo sterk en dapper als een leeuw.

GROTE WEDSTRIJD

VIEW-MASTER®

VOORWAARDEN • De antwoorden moeten vóór 31 mei 1960 toekomen op het adres View-Master, N.V. Attraco, 294, Koningsstraat, Brussel 3 • De lijst der winnaars is verkrijgbaar bij de handelaars vanaf 20 juni 1960.

Is u nieuwsgierig? Stelt u belang in ver afgelegen landen, in mooie bloemen, in vreemde klederdrachten, of in wilde dieren? Ja? Dan moet u beslist deelnemen aan de View-Master Wedstrijd. U kunt prachtige prijzen winnen!

1ste PRIJS : 15 DAGEN IN ZONNELAND
(4 personen) waarde **35.000 FR**

2de PRIJS : 10 DAGEN IN ZONNELAND
(2 personen) waarde **15.000 FR**

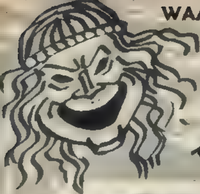
3e, 4e prijs : 1 projectieapparaat 3 D van 10.000 Fr - 5e, 6e, 7e prijs : 8 dagen in een vakantiekolonie in Zwitserland (1 kind)

in totaal 85 prijzen ter waarde van 120.000 Fr.

VIEW-MASTER OPENT VOOR U DE POORT OP DE WERELD!

Het reglement van deze wedstrijd kunt u bekomen bij alle goede erkende handelaars in fotografisch materiaal.

Advertising International

HET ANTWERPS JEUGDTHEATER

LANGE slierten jongens en meisjes schuiven aan bij de ingang van het Antwerps Jeugdtheater. Met hunkerende kijkers, maar overigens verbeten trachtend hun ongeduld te beheersen, staan ze daar. Plotseling komt er een deining in de rijen. Een jonge dame stapt voorbij en verdwijnt naar de artistenloges. De kinderen stoten elkaar met de elleboog aan en fluisteren een naam : Sneeuwwitje. Ook in de buurt waar zij woont, staken de kinderen op straat hun spel wanneer zij voorbij gaat en zeggen : Assepoester, Doornroosje, Veertje...

VOOR de tienduizenden kinderen die haar op de planken van het Jeugdtheater hebben gezien, heet ze niet Nini van der Auwera, maar Sneeuwwitje, Assepoester, Doornroosje, Veertje, Marjolijntje, Grietje of hoe ook de heldin uit de vele stukken die ze reeds speelde, mag heten. De jeugd heeft haar toegejuicht en leeft met haar mee als ze op de planken staat. Inderdaad, steeds weer roepen de kleuters haar toe « vooral niet in de giftige appel te bijten » die de heks haar aanbiedt... De jeugd houdt van Nini van der Auwera en zij houdt van de jeugd. Haar leven en haar liefde is het JEUGDTONEEL.

Hoe zij er toe kwam ? Ze vertelde me dat ze in haar jeugd veel ziek is geweest en, toen ze in een jeugdkolonie verbleef om wat aan te sterken werd daar door de leiders van het tehuis ook toneel « voor en door de kinderen » ingericht. Nini van der Auwera mocht meedoen, zo speelde zij in Boerke Naas, Pinokkio en Repelsteeltje. Zij was toen twaalf jaar. Een nieuwe actrice was geboren! Het zaad was gezaaid en zou ontkiemen tot een bloeiende plant. Zij ging later naar de muziekacademie van Berchem en volgde de kursussen in voordracht en zang. En zo stapte zij het Jeugdtheater binnen. Haar éérste rol : een witte beer in een Sint-Niklaasstuk! Zo vol was zij ervan, dat zij reeds een uur te vroeg in de kleedkamer was, alléén maar om het witte berenvel aan te trekken!

In het seizoen 49-50 werd zij vast aan het gezelschap verbonden en debuteerde alsdan voor goed in « Marjolijntje », waarin zij een vlinder was. Ze vertelt mij hoe ze in « Veertje », het mooie bakkerinnetje, klompen moest dragen en er zeer onwennig mee liep... Op een bepaald ogenblik moest ze twee trappen op naar een venster lopen en terug. Maar ze gleed uit en met de benen de lucht in kwam zij op de vloer terecht. Haar partner, Joost Noydens, was een ogenblik zo verbauwereerd dat hij haar spontaan de vraag stelde : « Heb je je geen pijn gedaan ? » Het scheen en klonk zo natuurlijk dat haar eigen ouders, die in de zaal zaten, vast meenden dat het zó moest. De kinderen riepen « Ho » alsof zij het zelf gevoeld hadden...

— Ja, zegt Nini van der Auwera, de jeugd is zo uitbundig, de kinderen reageren zo oprecht. Ik zou er niet van weg willen en mijn hele leven zou ik in het Jeugdtheater willen blijven.

— Hebt u er nooit naar getracht in een grote schouwburg te spelen ? vragen wij.

— Neen, zegt ze, het is mij reeds een paar maal gevraagd, ik doe het niet. En moesten de omstandigheden het meebrengen dat ik eens het Jeugdtheater zou moeten verlaten, wel dan zou ik aarzelen of ik er nog wel zou mee doorgaan om toneel te spelen.

LEES OOK BLZ. 46

DE PAPEGAAI VAN DE HIMALAJA

EEN VERHAAL VAN LOUISE WEISS

Wil je weten waarom de papegaaien zo oud worden, lees dan dit Hindoes sprookje.

DE Himalaja, de grootvader met zijn besneeuwde kruin die in Azië staat en het dak van de wereld vormt, had twee dochters. De oudste heette Gangä, de jongste heette Parvati. Deze laatste was mooi en ze hield van haar echtgenoot. Wie was haar echtgenoot? Dat was, helaas, een vreselijke god, de god van de vernieling en van de dood: Shiva. Om zijn hals droeg hij een krans van doodskoppen en te midden van zijn voorhoofd had hij een derde oog. Hij wou alleen rusten op een tijgervel en rond hem hielden najaslangen de wacht. Shiva regeerde over de Himalaja. Mineralen, planten, dieren en zelfs de mensen waren afhankelijk van zijn humeur en van zijn beslissingen. Shiva kon hen in minder dan een seconde vergruizelen. Hij zelf was onsterfelijk! Parvati was maar een doodgewoon mens en zij kon zich niet wennen aan het idee, dat haar echtgenoot haar zou overleven. Zij dacht: « Wanneer Shiva weduwnaar wordt, dan zal hij een andere vrouw huwen... » en dat maakte haar woedend. Zij was zo jaloers, dat zij een plannetje verzon en besloot Shiva er toe te overhalen ook haar onsterfelijk te maken. Shiva verwierp haar eerste verzoek, maar Parvati liet zich niet zo vlug ontmoedigen. Zij bad, zij smeekte, zij verveelde haar echtgenoot en ten slotte bedreigde zij hem — al weet men dan ook niet goed waarmee zij hem kon bedreigen! Jarenlang hield Shiva het been stijf. Hij kon zich niet wennen aan het idee dat zijn vrouw onsterfelijk zou worden. Hij mocht dan wel een god zijn, het idee voor eeuwig en altijd naast Parvati te leven, joeg hem een koude rilling over de rug! Parvati weende, huilde, pruilde, zij raasde en tierde zo lang en zo erg dat Shiva's weerstand brak en hij gehoor gaf aan de wens van de jongste dochter van de Himalaja.

— Goed, beloofde hij. Ik maak je onsterfelijk.

— Maar hoe?

— Door het gedicht « De Grote Amarkatha » voor te dragen, dat ik alleen ken. Dit gedicht ontsluiert je de mysteries van de wereld, van het goed en het kwaad, van het leven en van de dood. « De Grote Amarkatha » schenkt de onsterfelijkheid aan hen voor wie ik het voordraag. Shiva trok Parvati mee door de doolhof van valleien en kruinen van de Himalaja. Hij moest met haar alleen zijn, niemand anders mocht het heerlijk gedicht horen. Men kan zich goed indenken welk een ramp het zou wezen, indien bij toeval een van de schepselen van deze wereld — die toch al zo dicht bevolkt is — het gedicht moest horen en voor alle eeuwigheid op aarde zou blijven...

Shiva kende een verlaten grot, omringd door ijsbergen. Het was de grot van Amarnath, gelegen in de bergketen van Kasjmir op een hoogte van 5.000 m. Daar hoefde hij geen indiscreet oor te vrezen. Shiva liep dus met Parvati op de weg naar de

(Draai om.)

DE PAPEGAAI VAN DE HIMALAJA

(Vervolg van pagina 25.)
Amarnath. Om veiligheidsredenen vernielde hij alles op zijn weg. Na enkele dagen bereikten zij de grot; de ingang lag groot open voor weer en wind.

Het was doodstil toen Shiva helemaal achteraan in de grot, op zijn tijgervel neerhurkte. Met zijn drietand in de hand en zijn zandloper naast zich, wachtte hij op het aanbreken van de nacht. Parvati zat geknield voor hem en was één en al aandacht. En toen de duisternis in de grot sloop, deed Shiva de mond open en reciteerde het gedicht « De Grote Amarkatha ». Het was een zeer moeilijk gedicht. Hij psalmodieerde het zoals een litanie, plechtig en monotoon. Gedurende de eerste uren zorgde Parvati er voor dat zij de god aanmoedigde. Zij riep dus :

— Welk een mooie verzen, heer ! En u draagt ze zo goed voor. Stop niet, ga voort...

Shiva voelde zich gevleid en ging voort. Maar, omstreeks middernacht, was Parvati moe van de pittige berglucht en half verdoofd door het lange, monotone gedicht. Het was haar onmogelijk nog langer weerstand te bieden aan de vermoeidheid en de verveling, en zij sliep in... Shiva droeg zijn verzen voor, maar zij luisterde niet meer. Shiva bemerkte niet dat zijn echtgenote in slaap was gevallen, **want een stem moedigde hem verrukt aan :**

— Het gedicht bekoort mij, heer. Zwijg niet ! Met heel mijn ziel luister ik naar u !

Toen de eerste zonnestralen de grot verlichtten, zweeg Shiva eindelijk. Hij had het gedicht van « De Grote Amarkatha » helemaal voorgedragen. Trots boog hij zich naar Parvati toe :

— Vrouw, heb je me goed gehoord en begrepen ?

— Geliefde heer, vergeef me, antwoordde ze.

— Vergeven ? Waarvoor ? vroeg Shiva zeer verbaasd.

— Heer, neem het me niet kwalijk, ik ben in slaap gevallen...

Toen sprong Shiva woedend overeind en riep :

— Maar wie heeft me dan aangemoedigd tot aan de laatste versregel ? Wie ? En dat met jouw stem !

En toen kwam er een papegaai uit een kloof. Hij huppelde tot bij de tijgerhuid van Shiva. Met doordringende stem waagde hij het de god van de vernieling en van de dood uit te dagen.

— Heer, ik ben het geweest.

— Jij ? Jij bent dus aan de vernieling kunnen ontsnappen ?

— Ik had me verborgen !

— Indiscrete vogel ! Brutale kakelaar ! Ik zal je doden !

Shiva hief dreigend zijn drietand op waarvan de drie punten het symbool zijn van de lichamelijke pijn, de hartepijn en de zielepijn. Maar de papegaai riep spottend :

— Dat zal je niet kunnen, heer ! Ik ben onsterfelijk want ik heb « De Grote Amarkatha » gehoord !

Door woede verblind achtervolgde Shiva de papegaai. De bontgepluimde vogel was héél erg bang en, ondanks zijn recente onsterfelijkheid, vond hij het maar beter te vluchten. En toen begon er een helse wedloop van de ene kruin van de Himalaja naar de andere toe. Shiva vergat er Parvati, die doodbedroefd was achtergebleven in de grot, helemaal bij. Op de hielen gevolgd door de godheid kwam de vogel op de plaats, waar de vrouw van de grote wijze Ved-Vias aan de zijde van haar gemaal de zon vereerde. Evenmin als Parvati begreep zij iets over het mysteries van de hemel en ze interesseerden haar ook niet. Het duurde een beetje lang volgens haar en ze geeuwde met wijdopen mond. De papegaai zag de opening van haar mond en vloog er in ! Shiva bedreigde Ved-Vias.

— Goddelijke meester, smeekte de wijze nederig, mijn vrouw en ik zijn aan uw genade overgeleverd. Spaar ons. Onze dood zou immers tot niets dienen. U kunt de papegaai niet vernietigen, want ondanks uw wil hebt u hem onsterfelijk gemaakt.

Shiva bromde van woede. De Himalaja beefde op zijn voetstuk, maar de papegaai weigerde uit de mond van de vrouw van Ved-Vias te komen. Shiva riep dan al de wijzen, al de asceten en al de kluizenaars van de berg te hulp. Hun toespraken waren machtig en subtiel, maar zij konden de papegaai toch niet overtuigen. Hij zei, dat hij helemaal niet wenste terug te keren naar een wereld vol gemeenheid, waarvan hij zich toch reeds gescheiden had door zich in de grot van Amarnath terug te trekken. Shiva was wanhopig. Hij vreesde bovendien dat de papegaai die een puik geheugen had, « De Grote Amarkatha » zou voordragen en aldus van nog meer stervelingen eeuwige en onvergankelijke schepsels zou maken. Hij riep dus twee andere grote Hindoe-goden te hulp : Brahma en Visjnoe. Zij kwamen. Op hun beurt trachtten zij de papegaai te overtuigen. Na twaalf jaar gelukte het hen eindelijk. De papegaai was bereid uit de mond van de vrouw van Ved-Vias te komen en vervolgens naar een onbekende top van de Himalaja te vliegen, waar hij in alle gemoedsrust « De Grote Amarkatha » zou kunnen voordragen zonder dat iemand hem ooit zou horen. Niemand. Nooit.

Begrijp je nu, vriend, waarom de papegaaien zo oud worden, en waarom jij op deze wereld een sterfelijk wezen bent ?

RAAP DE HANDSCHOEN OP !

RAADSEL N^r 30

ORGANISATIE H - 3^E EPISODE

Rik Ringers en Baardemakers hebben het spoor van de geheimzinnige man, Curt Leon, gevonden. Deze laatste heeft zich reeds verraden door een leugen...

— Ik herhaal dat ik gedurende twee weken afwezig ben geweest. Ik heb niets anders te zeggen, antwoordde Curt Leon op een vraag van de commissaris. Hij kruiste de armen en scheen absoluut niet bereid daar nog iets aan toe te voegen...

— Beken je gisteravond te hebben deelgenomen aan een aanslag ? riep de commissaris verontwaardigd.

Er kwam geen antwoord.

— Wie was het slachtoffer ? Zwijgen.

— Er zaten twee mannen in de Plymouth. Geef ons de naam van je handlanger, zei ik.

Geen antwoord.

— We zullen hem naar het commissariaat leiden, zei Baardemakers.

Curt Leon geeuwde alsof heel de zaak hem hartgrondig verveelde en verder geen snars kon schelen. Hij zette de radio aan. Om het vuur te overmeesteren, waren de brandweerlui verplicht langs de vensters binnen te dringen. Op gevaar van zijn leven, drong een moedige brandweerman een van de bedreigde appartementen binnen. En nu, ter gelegenheid van 15 augustus, Maria Hemelvaart, zingt Charles Trenet... »

— Zet de radio af. Onmiddellijk ! schreeuwde Baardemakers.

— Ja, goed, antwoordde Curt Leon glimlachend.

Hij draaide de knop en de speaker zweeg...

— Ik doe je de handboeien om en we nemen je mee !

Curt Leon hief bezwerend de hand op en riep :

— Een ogenblikje. Ik heb je een bekentenis te doen...

— Ha, eindelijk. Goed, ik luister...

— Het is juist dat ik de stad niet verlaten heb. Ik loog en daartoe was ik om twee redenen verplicht : 1. Ik vreesde betrokken te worden bij een aanslag die gisteravond werd gepleegd. 2. Een onbekende telefoneerde me hedenmorgen en drong er op aan aldus te handelen. Zoniet, zou hij represaillemaatregelen treffen...

— Kende je het slachtoffer ? man met ros haar. Hij droeg een pak.

— Excuseer, zei de man ietwat onhandig, ik ben de huisbewaarder. De brievenbesteller bracht een aangetekend stuk voor mijnheer Curt Leon.

Vlug gaf hij het pakje aan Curt Leon...

★

Vriend-lezer, ik moet je een bekentenis doen : ik had op m'n hoede moeten zijn omwille van twee opvallende onwaarschijnlijkheden ! Toen ik reageerde was het, helaas, reeds te laat... Ik had de zaak tien sekonden vroeger moeten begrijpen. Jij raadt het beslist vlugger. Stuur me je antwoord op een briefkaart. Volgende week publiceren we de oplossing en binnen veertien dagen het vervolg van « Organisatie H ». Veel succes !

RIK

Wie nog geen kaart van amateur-detective heeft, zet zijn beste beentje voor en lost dit raadsel op !

BESTE VRIENDEN,

Hier ben ik dan weer om een reeks nieuwe speurders in onze familie welkom te heten : Jozef Wuyts uit Merksem; Christian Emmerechts uit Neerijse; Dirk Vande Papeliers uit Gent; Gilbert Vankerckhoven uit Gent; Robert Vanhaelst uit Merksem; Anne-Marie en Jean-Pierre van Hoof uit Mechelen, Louis Van Waes uit Mollem, Carl Helsemans uit Mechelen, Karel Peeters uit Turnhout, Jan Eyskens uit Antwerpen, Freddy Dockx uit Lier en Michel Vanderspurt uit Sint Niklaas.

Jongens en meisjes, het feit dat jullie een kaart hebben ontvangen, belet jullie niet verder deel te nemen aan onze detectiveraadsels. Integendeel ! Op bovenstaand raadsel verwacht ik dan weer een berg flinke en juiste antwoorden.

Hartelijk,
RIK.

PER STRAALVLIEGTUIG

MEN mag gerust zeggen dat de straalvliegtuigen de lange afstanden tot op de helft verkorten. Drie grote Europese luchtvaartmaatschappijen, die met hun tijd willen meegaan, hebben gezorgd voor een ultra-snelle en uiterst comfortabele verbinding tussen Europa en Amerika. Wij denken hier aan de Sabena, KLM en Air-France.

Sedert 1 april jl. verzekert de Sabena negen vluchten per week Brussel-New York. Van 1 juni af wordt het twaalf vluchten, daarna veertien en dit voor de zomermaanden. Het is wellicht onnodig jullie te vertellen dat deze vluchten geschieden met de Boeing « Jet » Intercontinental. De lijn werd per straalvliegtuig ingevlogen op 23 januari van dit jaar, dat is iets minder dan dertien jaar na de éérste vlucht van de Sabena Brussel-New York, op 4 juni 1947, met een DC-4.

DE KLM HEEFT DE DC-8

De KLM heeft het DC-8 straalvliegtuig op een aantal intercontinentale routes in dienst genomen. Op alle Nabije Oosten lijnen en een deel van de Verre Oosten diensten, zal in de loop van de zomer een vloot van twaalf Lockheed Electra's ingezet worden.

De Amsterdam-New York lijn heeft de primeur gekregen van de DC-8. In acht uur zal de DC-8 de bijna 6.000 km tussen Amsterdam en New York afleggen. Dat is ruim zes uur sneller dan tot dusver. Op de terugweg gaat het nog sneller, dank zij de over het algemeen op deze route heersende westenwinden.

JE KAN EEN POTLOOD RECHT ZETTEN OP TAFEL

Het opstijgen van de reuzen — zowel de Intercontinentale Boeing als de DC-8 — is werkelijk een evenement ! De acceleratie is fantastisch ! Zeer snel klieven de reuzen door de wolken en stijgen er hoog boven, tot daar waar de hemel strak blauw is en de zon schittert. Wanneer de toestellen hun kruishoogte hebben bereikt (tusen 8.000 en 12.000 m) vervolgen zij hun vlucht horizontaal. Dan is het net alsof zij roerloos aan de hemel hangen. Men kan rustig door de brede gang lopen zonder zich aan de rugleuningen van de zetels te moeten vastklampen. Men voelt geen enkele schok, geen trilling, en men loopt geen gevaar het evenwicht te verliezen. Men kan een potlood rechtop zetten op een tafeltje ! Deze fantas-

EUROPA - NEW

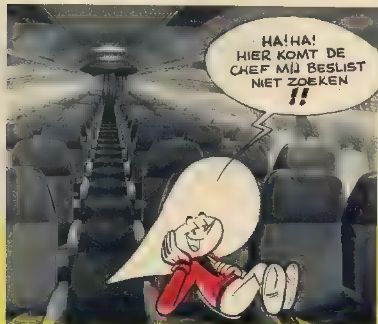
YORK : 8 UUR

tische stabiliteit hebben de straalvliegtuigen te danken aan hun snelheid : 800 km per uur wanneer ze tegen de wind in vliegen, 950 km per uur wanneer ze de wind in de rug hebben. Bovendien is er het feit dat zij op zeer grote hoogte vliegen en de atmosferische storingen aldaar bijna uitgeschakeld zijn.

De Boeing « Jet » Intercontinental en de DC-8 zijn zeer comfortabel en in de kajuit wordt men absoluut niet gehinderd door het lawaai. Wanneer die reuzen de lucht instijgen, huilen

Omdraaien.

De kajuit van de Boeing is zeer lang en zeer ruim. Hier een blik op de « Economy »-klas. Er is plaats voor 189 passagiers. In de Boeings van de Air France heeft men ze echter ingericht voor 150 of 122 personen met een bar. De zetels kunnen neerslaan. De bekleding van kajuit en zetels is smaakvol.

LEIDT HET ONDERZOEK...

(Wordt voortgezet.)

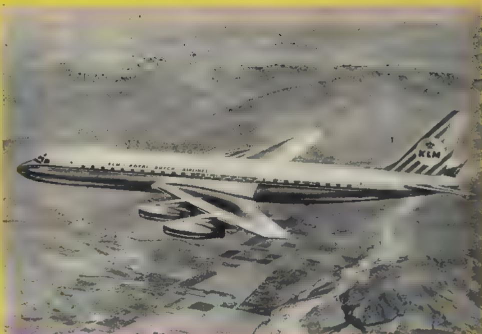
8 UUR

Vervolg van pagina 29.

de straalmotoren vreselijk, maar tijdens de reis is het in het vliegtuig stil. Achteraan iedere motor van de Boeing 707-320, ziet men een stel buizen die gelijken op een groep orgelpijpen. Dat zijn zeer speciale geluiddempers. De wanden van de kajuit kregen een rubberisolatie, de tapijten op de vloeren werden van rubber voorzien. Ze werden niet alleen gekozen als versiering, maar tevens om het geluid te dempen. De plafonds zijn bedekt met een 6,35 cm dikke laag glaswol. Zelfs de onderkant van de hoedenrekken werd bekleed met geluiddempend materiaal ! Noch in de Boeing, noch in de DC-8 kan de passagier gehinderd worden door verblindend licht. Zachte verlichting is hier de regel. De hoofdverlichting geschiedt onrechtstreeks over de hele lengte van beide kanten van de kajuit. Kleine fluorescerende lampjes zorgen voor het licht, dat door een doorschijnende rooster wordt uitgestraald langsheen de wand. Boven de middengang bevinden zich koepels die een getemperd licht verspreiden. 's Nachts, als de andere lichten gedoofd zijn, geven deze koepels een lichtblauw schijnsel. Bovendien beschikt iedere passagier over een individueel leeslampje.

STEEKKAART VAN DE DOUGLAS DC-8

In « Kuifje » n' 11 gaven we de steekkaart van de Boeing « Jet » Intercontinental. Hier gaan dan een paar bijzonderheden over de DC-8 : romplengte : 46 m ; vleugellengte : 43,41 m ; hoogte : 12,90 m ; max. startgewicht : 140.616 kg ; max. snelheid op kruishoogte : 945 km/uur ; kruissnelheid : 877 km/uur ; max. kruishoogte : 12.000 m ; voortstuwing : **eerste 3 DC-8's** : 4 Pratt & Whitney JT-4A-3 straalturbinemotoren met een stuwkracht van 7.167 kg per motor. **Volgende 4 DC-8's** : 4 Pratt & Whitney JT-4A-9 straalturbinemotoren met een stuwkracht van 7.620 kg. per motor. **Volgende 5 DC-8's** : 4 Pratt & Whitney JT-3D-1 straalturbinemotoren (turbofan) met een stuwkracht van 7.711 kg per motor.

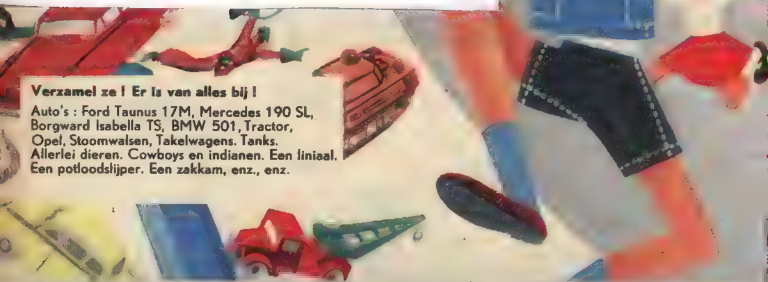
De KLM heeft de DC-8 die van 113 tot 149 passagiers kan vervoeren. De DC-8 kan van 99.000 tot 103.500 L brandstof meenemen.

Zo'n reus pijlsnel in de lucht zien stijgen is werkelijk een evenement. De acceleraties van de Boeing « Jet » Intercontinental en van de DC-8 zijn fantastisch.

ER ZIT IN ELKE DOOS EXTRA EEN PRACHTIG VOORWERP VOOR JOU !

Ja, vraag mama om steeds EXTRA te kopen. Zeg haar dat ze met EXTRA een dubbele slag slaat. EXTRA is een uitstekend waspoeder. Het maakt de hemden van papa, de beddelakens, ja, alles sneeuwwit en extra-proper. En voor jou steekt er in elke doos ook nog een prachtig voorwerp.

Verzamel ze ! Er is van alles bij !

Auto's : Ford Taunus 17M, Mercedes 190 SL, Borgward Isabella TS, BMW 501, Tractor, Opel, Stoomwalsen, Takelwagens. Tanks. Allerlei dieren. Cowboys en indianen. Een liniaal. Een potloodslijper. Een zakkam, enz., enz.

Vraag vandaag nog aan mama om een doos waspoeder *EXTRA* te kopen en kijk vlug wat er in steekt !

FAMILIEDOOS : 12 F + VOORWERP 3 F = ~~15 F~~ 10 F — SUPER-VOORDELIGE DOOS : 20 F + VOORWERP 5 F = ~~25 F~~ 17 F

E 1-1928 V

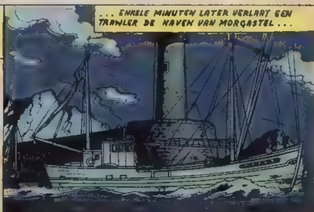
UITSTEKENDE KWALITEIT GEWAARBORGD DOOR LEVER N. V. - BRUSSEL

DE VLAMMENZEE

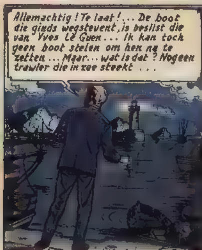
DOOR JACQUES MARTIN

Op het ogenblik dat Lefranc ontwaakt, drijft een angstig voorgevoel hem met één sprong uit bed...

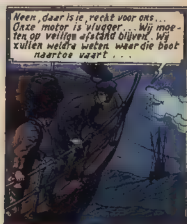

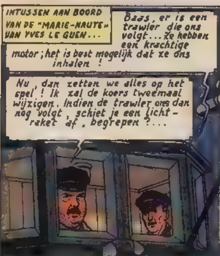

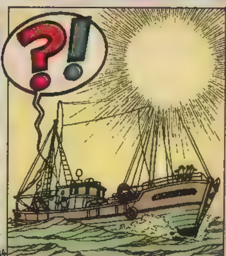

(Wordt voortgezet.)

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug

'n Slimmerik!

En jij!?

Hoe dikwijls heb jij reeds deelgenomen aan de

GROTE PRIJSKAMP

Esso

voor Jonge Speurders?

De vragen zijn vermakelijk en de antwoorden vind je gemakkelijk door alleen maar goed uit te kijken!

Als je nog niets gedaan hebt, is het nog niet te laat...

Hoe kun je deelnemen?

Je papa moet alleen maar tanken aan gelijk welke Esso pomp in België of het Groot-Hertogdom Luxemburg. Hij moet echter minstens nemen:

15 liter brandstof of 2 liter olie	als hij een wagen heeft
8 liter brandstof	als hij een moto, scooter of bromfiets heeft

Als je zelf reeds rijdt, kan je het natuurlijk zelf doen!

Deze aankoop geeft je automatisch iedere keer recht op een deelnemingsformulier. Je vult het direkt in, antwoordt op de vragen en zendt het terug zoals het reglement het vraagt. Moeilijk is het helemaal niet!

Je kan zo dikwijls deelnemen als je wil

Iedere keer je papa (of je mama) tankt bij Esso, krijg jij dus een deelnemingsformulier! Je mag er zoveel inzenden als je wil! Zie dus dat je er hèèl veel krijgt... zoveel te meer kans heb je om te winnen!

Aan 't werk dus! Je hebt tijd tot 10 juni, je kan dus nog tientallen formulieren inzenden!

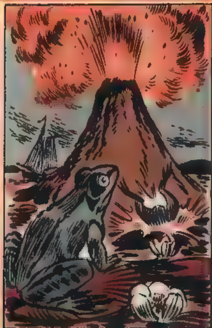
Veel succes!

TEKST VAN J. SCHOONJANS — TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE CONVENTIE

De Conventie had de scheiding van de machten vastgesteld. Voor diegenen die van beeldspraak houden zouden we kunnen zeggen, dat de Staatskar op drie wielen reed : de uitvoerende, de wetgevende en de rechterlijke macht. Het is mogelijk op drie wielen te rijden, maar het eerste wiel brak : de koning. Men moest dus een nieuw wiel maken, d.w.z. een nieuwe Constitutie stemmen. Daarom moest men een nieuwe Constituante bijeen roepen. Dat was de Conventie.

1. - ALGEMEEN STEMRECHT

De nieuwe Assemblée werd niet verkozen door de bezittende klasse, maar door iedereen. Dat was het algemeen stemrecht ! In werkelijkheid kwamen lang niet alle kiezers naar de stembus ! De « Nationale Conventie » omvatte 165 gematigde republikeinen zoals Vergniaud en Roland, voor het grootste deel uit Bordeaux, 50 extremisten zoals Robespierre, Danton, Marat, Couthon, Saint - Just, 500 lafaards die vreesden voor hun huid. Men noemde deze laatsten « de padden van het moeras » omdat zij steeds « ja » kwaakten wanneer de extremisten zulks wilden...

2. - DE COMMUNE

De extremisten domineerden weldra de Conventie. Zij werden gesteund door de Commune van Parijs. Van 2 september 1792 af — Brunswick had juist Verdun veroverd — organiseerde de Commune de zg. « Septembermoorden ». Het volk drong de gevangenissen binnen. Iedereen die, ten rechte of ten onrechte, verdacht werd maakte men een kopje kleiner. Het was een wreed schouwspel ! Het hoofd van de prinses de Lamballe werd aan een piek gestoken en aan het venster van Marie-Antoinette getoond...

3. - VALMY

Op 20 september stootte het Pruisisch leger, onder het bevel van Brunswick, op het Frans leger, onder leiding van generaal Kellernaun, aan de voet van een oude molen in het dorp Valmy. Het was eigenlijk slechts een schermutseling die het leven kostte aan 300 Fransen en 184 Pruisen. Het onverwachte gebeurde : de Pruisen namen de wijk ! Dit klein succes werd met veel tromgeroffel gevierd: het was de éérste overwinning van de Revolutie !

4. - DE REPUBLIEK

De dag die volgde op deze heuglijke datum vergaderde de Conventie voor de eerste maal. Allereerst werd het koningschap afgeschaft. Op 25 september werd de Republiek uitgeroepen. Men mag niet vergeten dat de Conventie een constituante was, die de opdracht had een nieuwe constitutie of grondwet uit te werken. In afwachting zou zij regeren. Het was een collectieve dictatuur en deze dictatuur duurde drie jaar.

5. — DANTON

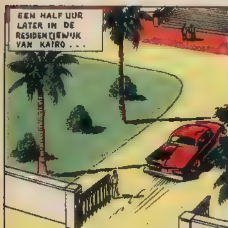
De grootste figuur van de Conventie was Danton. Hij was zo lelijk als Mirabeau en even welsprekend, meeslepend, onweerstaanbaar en soms vreesaanjagend als deze. Danton was de ziel van het « Comité du Salut Public » belast met de buitenlandse politiek. Hij was de stichter van het revolutionair tribunaal, belast met de binnenlandse repressie. Hij had een ontembare energie. Tijdens de Septembermoorden sprak hij de afgevaardigden van de Wetgevende Assemblée, die beefden van angst, toe : « Burgers, om de vijanden van het vaderland te overwinnen, hebben wij durf nodig, durf en nog eens durf ! » Inderdaad, durf was er nodig !

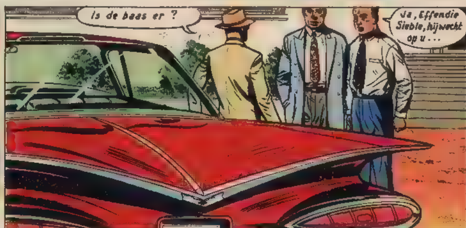

DUEL IN DE W

De Zweden en de Canadezen verdenken en beschuldigen elkaa

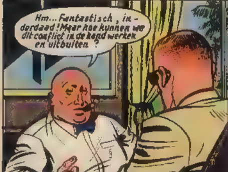

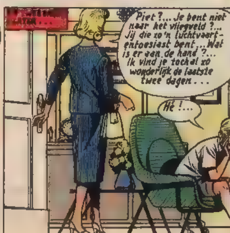
IN KORTE WOORDEN VERTELT SIEBEL AAN ZIJN GEHEIMZINNIGE OPDRACHTGEVER HET RELAAS DAT HIJ OPGEVANGEN HEEFT VAN HET HEFTIG INCIDENT DAT DAN'S PILOTEN TEGEN DE ZWEDEN IN HET HARNAS JOEG . . .

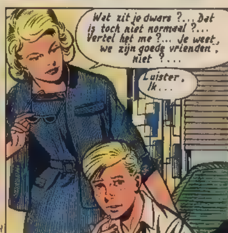

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, d

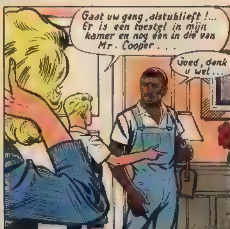
OLKEN

door Albert Weinberg

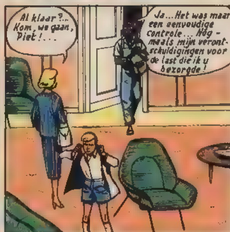
an sabotage en spionage. Onbekenden hebben daar belang bij...

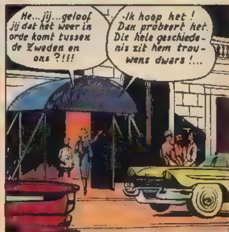

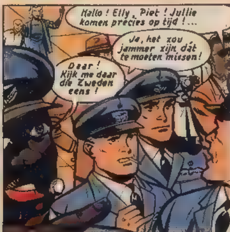

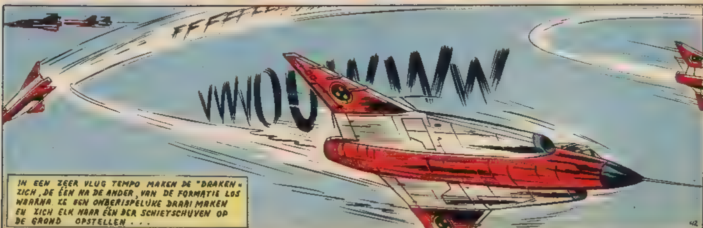

lees je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK.

(Wordt voortgezet.)

Afourazim gaf Jimmy Stone rendez-vous in een villa van Cheriman, om hem een geheimzinnig groen carnet te overhandigen. Jimmy komt te laat en vindt Afourazim vermoord. Het groen carnet is verdwenen. Jimmy ontsnapt als bij mirakel aan een aanslag en tracht samen met zijn vriend Lionel Burke, eerste secretaris van de ambassade van de Verenigde Staten, klaar te zien in deze verwarde geschiedenis...

KOERIER

VEERTIENDE HOOFDSTUK

DE MAN DIE TERUGKEERDE

JE bent gek, mijn waarde vriend! Waarom zou men die ongelukkige vermoord hebben indien het niet was om het kostbaar document te stelen?

— Afourazim was een voorzichtig en sluw man. Hij had geen enkele bijzondere reden om mij vertrouwen te schenken. Niets belet te veronderstellen dat hij het carnet niet bij zich had toen hij naar het rendez-vous kwam, of... dat hij slechts een kopie bij zich droeg! Misschien wou hij me het origineel slechts geven wanneer hij zijn reispas en andere documenten ontvangen had...

— Mooi! Maar wat is er in dit geval met het ECHTE carnet gebeurd?

Jimmy haalde de schouders op en antwoordde:

— Dat weet ik niet. Ik ben trouwens helemaal niet zeker, dat het zó is. Het is slechts een veronderstelling en zij zou de houding van de mannen van het Borsky-net verklaren. Zij schijnen er heilig van overtuigd te zijn dat, ik over die geschiedenis veel meer afweet. Het bewijs is dat ze me hebben ontvoerd om me te ondervragen. Indien zij het carnet hadden, dan zouden ze toch dit risico niet nemen. Heus waar, Burke, ik geloof dat ik een zeer aantrekkelijke hypothese heb gemaakt!

— Wat ga je doen, Stone? vroeg Burke ongerust toen hij zag dat zijn bezoeker opstond.

— Niets, wees maar gerust! antwoordde Jimmy glimlachend. Ik ga naar mijn hotel en wacht daar op nieuws. Ik wed er om dat de mannen van het Borsky-net me niet zullen met rust laten. Voor het morgenavond is, zullen ze opnieuw trachten me in de val te lokken.

— Wees voorzichtig en houd me op de hoogte!

— Dat beloof ik je!

... ...

De avond, de nacht en de volgende dag verliepen zonder dat er iets gebeurde. Jimmy begon reeds te vrezen dat hij zich vergist had en dat zijn fantastische hypothese op niets berustte. Maar toen ontving hij een telefoontje dat hem zeer verbaasde. Het was iets na zes uur en wie telefoneerde er? Niemand minder dan Ismet Kogloe. Daar deze sedert meer dan tien dagen, d.w.z. sedert het onderhoud in de sombere villa van Cherimân, geen teken van leven meer had gegeven, had Stone het bestaan van Kogloe bijna vergeten. De Turk zei wie hij was en zweeg een tijdlang.

— Bent ■ alleen, Perrinz? vroeg hij eindelijk.

Hij sprak zeer zacht met gedempte stem, een stem die beefde en nauwelijks verstaanbaar was.

— Ja, antwoordde Jimmy. Vooruit maar, ik luister!

— Ik moet je zonder uitstel zien! Het gaat over een document... Het is zeer belangrijk!

— Welk document?

— Het boekje van Afourazim!

Stone was zo verrast dat hij de hoorn haast liet vallen.

— Wat bedoel je daarmee, Kogloe?

— Daarover kan ik aan de telefoon geen uitleg geven. Ik wacht je binnen een uur op aan de ingang van de Bagh-e-Mellituin, in de Khiaban-e-Khayam. Dat is op tien minuten van je hotel. Kom te voet. Ik ben met de wagen en ik voer je naar een plaats waar wij niet zullen gestoord worden!

— Maar vertel me dan ten minste wat...

Te laat! Kogloe had reeds ingehaakt! Jimmy onderdrukte een verwensing en lei de hoorn neer. Zou het mogelijk zijn dat Afourazim het carnet had toevertrouwd aan Ismet Kogloe? Neen, dat hield geen steek...

Maar misschien wist de Turk waar het document was... In ieder geval was dit telefoongesprek belangrijk. De situatie zou nu zeer spoedig opgeklaard worden.

Alvorens zijn kamer te verlaten vroeg Stone zich af of hij Burke moest op de hoogte brengen van zijn onderhoud met de Turk. Hij dacht er enkele ogenblikken over na en vond dat het niet nodig was. Met zijn instinct van klokhen was Lionel bekwaam om onmiddellijk zijn vriend Youssef met zijn mitraillette achter hen aan te sturen, en waartoe zou dat dienen?

HET MASKER VALT

JIMMY STONE was ruim vijf minuten te vroeg op het rendez-vous, maar Ismet Kogloe stond er reeds. Hij leunde met de rug tegen het hekken van het park.

— Kom, Perrinz! zei hij. Mijn wagen staat tien meter verder, en hij trok Jimmy met de arm mee.

Jimmy volgde tot bij een Dodge die met gedoofde lichten enkele meter verder in de straat stond.

— Dat is mijn wagen, zei Kogloe. Stap in aan de andere kant!

Zonder achterdocht liep de Amerikaan rond de wagen. Op het ogenblik dat hij zich bukte om de deur open te doen, schrok hij. Hij herkende het lachend gelaat van Boris, die een grote zware Colt in zijn richting hield.

— Stap maar in, mijnheer Perrinz!

Alvorens hij een gebaar kon maken, voelde de Amerikaan de loop van een automatisch wapen in de rug. Hij keerde het hoofd om en herkende Kogloe, in wiens ogen een boosaardige vreugde schitterde. Met een gebaar van de kin maakte de Turk het Jimmy duidelijk dat hij in moest stappen.

... ...

De Dodge reed in zigzag door de westelijke voorsteden van Teheran en kwam dan op de weg van Qazvin. Jimmy zat achteraan in de wagen en dacht na. Iedere maal hij het hoofd oprichtte, keek hij in de magere nek van Boris, die nonchalant stuurde en een samba floot. Naast hem zat Kogloe met de revolver in de vuist. Had hij toch maar Burke opgebeld alvorens het hotel te verlaten! Alles zou dan een heel andere wending hebben genomen. Maar hoe kon hij vermoeden dat Kogloe een lid was van het Borsky-net? Ismet glimlachte, schudde het hoofd en zei:

— Je bent er ingelopen en je begrijpt er geen snars van, he? Ik ben zo min een Turk als jij een Patagoniër bent! Ik heet Sinoviev en ben de luitenant van Borsky. Ismet Kogloe, de ware Ismet Kogloe, heeft het tijdelijke met het eeuwige verwisseld nu iets meer dan tien dagen geleden. Hij had je rendez-vous gegeven in de Khalilsteeg. Alvorens dit aardse tranendal te verlaten, was hij zo vriendelijk geweest ons o.m. de zin te zeggen waarmee jullie beiden contact met elkaar moesten nemen. Ik heb hem toen vervangen in de villa van Cherimân. Om de waarheid te zeggen, zo zeker van mijn stuk was ik niet en ik vroeg me af, of je het

VOOR IRAN

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

verschil van stem niet zou gehoord hebben...' Het ware ook mogelijk geweest dat men je een foto zou getoond hebben van je informateur. Dat is ook de reden waarom ik een wapen droeg toen ik in de villa op je wachtte. Had je geaarzeld, of had ik twijfel gezien op je gelaat, dan zou ik geschoten hebben. Maar alles verliep gesmeerd. Je hebt de comedie glad geloofd en toen ik je zei dat je een tolk moest hebben, heb je dit aanvaard als de doodgewoonste zaak ter wereld!

Jimmy luisterde als het ware verpletterd. Sinoviev had in deze zaak bewezen dat hij zeer intelligent en duivels handig was.

— Maar waarom ben je dan zelf niet mee gegaan toen ik naar Tabriz reed om er Afourazim te ontmoeten?

— Dat is toch zeer eenvoudig: Afourazim kende de echte Kogloe, maar hij had nog nooit of nooit de jonge Hafiz gezien!

Mahmoed Hafiz behoorde dus ook tot de bende! De ongelukkige Stone was niets anders geweest dan een kleine vlieg gevangen in een groot spinnet!

— Die jongeman had zekere kwaliteiten, vervolgde Sinoviev ernstig. Maar het ontbrak hem nog aan stielkennis. Hij had moeten weten of Afourazim je al dan niet het groene carnet had gegeven in het restaurant! Vermits hij dat niet wist, greep hij zijn toevlucht tot gevaarlijke experimenten. Hij wierp een slaappoeder in je koffie, maar je hebt die koffie niet gedronken. Hij engageerde dan een dief om je kleren te doorsnuffelen. Je bent wakker geworden en je hebt de dief neergeslagen. Hij organiseerde een hinderlaag op je terugweg, maar je bent er glad doorheen gereden... Een opeenvolging van tegenslagen dus! Wij zouden zand gestrooid hebben over zijn vergissingen, indien hij niet getracht had ons bovendien te verraden om jou 10.000 dollar af te zetten!

Jimmy schrok en vroeg:

— Hoe heb je dat vernomen?

— Mijnheer Stone, antwoordde de spion op ietwat meewarige toon, je bent dus niet vertrouwd met de laatste snufjes van de techniek? Je hebt dus nooit iets gehoord over de ultra-gevoelige micro's die men zeer handig kan verbergen in de meubels van hotelkamers? Sedert je terugkeer uit Tabriz werden al je telefoongesprekken opgenomen. Dank zij de micro, wisten wij *waar* en *wanneer* je Afourazim zou ontmoeten. Wij wisten natuurlijk reeds lang waar de Levantijn zich verborgen hield, maar wij wilden zeker spelen. Wij hebben gewacht om op te treden tot hij zich in verbinding met je stelde... Heel de zaak was nu klaar en duidelijk.

Met de dood in het hart moest Jimmy toegeven, dat hij zich had laten beetnemen als een kind. Er waren misschien verzachtende omstandigheden... Zelfs de beste agenten hadden er kunnen inlopen, WANT MEN MOEST TOVENAAR ZIJN OF HELDERZIENDE OM TE KUNNEN VERMOEDEN DAT KOGLOE NIET DE ECHTE KOGLOE WAS! Hier lag de knoop van heel het drama en dit feit had de hele reeks katastrofen uitgelokt.

— Ik geef toe, zei Jimmy, dat jullie de sterksten zijn!

— Het doet me genoegen dat uit je mond te horen, Mr. Stone!

— Wat gaan jullie nu met me doen? Ik heb toch niet het minste belang meer, vermits jullie toch in het bezit zijn van het groene boekje!

Er flitste een lichtstraal in de klare ogen van Sinoviev en op dreigende toon antwoordde hij:

— Wij hebben het boekje niet en dat weet je zeer goed. Afourazim had slechts een kopie bij zich!

Op dit punt had Jimmy zich dus niet vergist. Hij kreeg weer hoop.

— Wij rekenen op jou, Stone, om ons te zeggen waar het origineel stuk zich bevindt!

Deze woorden werden op zeer besliste en ijskoude toon gezegd en de Amerikaan voelde zo iets als een kramp in de maagstreek.

★

Een half uur reden ze over de doodse vlakke weg die langs Alborz liep, dan nam de Dodge een weg die naar Gan leidde, een pittoresk dorpje tegen de flank van de berg gelegen. Bij het begin van het dorp, voor een alleenstaand huis uit grijze steen, bleef de wagen staan. Op het claxonnen van Boris opende iemand de dubbele grote poort en de Dodge reed een schemerdonker binnenplein op. Jimmy kreeg niet de kans een oogslag op de omgeving te werpen. Stevig bewaakt door Sinoviev en Boris werd hij naar een kelder geleid, die zeer helder verlicht was. Deze kelder was uitgerust om de slachtoffers van het net te ondervragen. Jimmy Stone bevond zich in het hoofdkwartier van het Borsky-net!

(Wordt voortgezet.)

Jimmy was ruim vijf minuten te vroeg op het rendez-vous, maar Ismet Kogloe stond er reeds...

DE CENTAUREN VAN DE ZEE

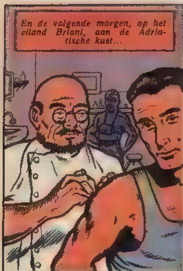
De onverschrokkenheid, waarvan de torpedo-mannen van 1941 blijk gaven, is niet enig in de annalen. Vijf en twintig jaar vroeger, op het einde van de éérste wereldoorlog, verrichtten twee Italiaanse helden — met primitieve technische middelen — een ophefbarende heldendaad.

Scenario : Y. DUVAL
Tekeningen : J.L. FERNAN

Verduiveld ! Het water is veel kouder dan in Venetië !
Strek je arm en je been uit... We draaien naar rechts.

Daar, voor ons... ligt Pola !
Het klopt precies met de kaarten en foto's...

Drommels ! Een zoeklicht !
Vlug ! We moeten ons tot aan de nek in het water laten zakken.

t Alarm is over.
Ik zou blij zijn als we bij de eerste dam waren !

Stop de motor... voor het lawaai.
Als dat net nu maar niet met de mijnen in verbinding staat !

Herejee ! Wat weegt dat ding zwaar !
Het gaat al... pas op de schroeven !

De vijfde dam.
Laten we blij zijn dat er maar zeven zijn !

We komen er nooit op tijd !
Je hebt gelijk ! Verdorie ! Klim er op. zet de motor weer aan !

Hemel ! Wat voor een zwarte massa komt daar op ons af ?
Duiken en de machine zoveel mogelijk onder water houden !

Een duikboot ! Zal ik alles laten springen ?
Een sekonde ! Wacht !

Oef ! Hij is weg !... Ik bevries en zweet tegelijkertijd !
Vooruit ! We moeten ons haasten.

Daar loopt een schildwacht!
Laten we dichter bij de kade zien [redacted] komen om wat dekking te hebben...

Houd je goed vast! Pas op dat de branding de torpedo niet tegen de stenen slaat!

Het [redacted] vijf uur! En niet genoeg brandstof om terug te keren...
Wat doet dat er toe! We naderen ons doel!

De VIRIBUS-UNITIS, het admiraalsschip!
Aan hem de eer...

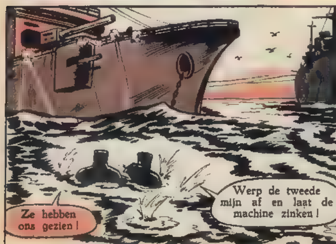

Lieve help! Hij kipt!

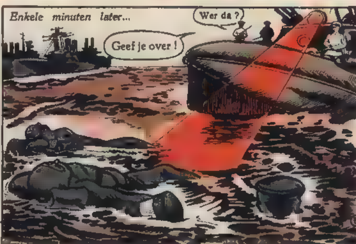

Een klep die per ongeluk is opengeraakt...
Echt! Dat zou te dom geweest zijn!

Kijk goed uit... Ik duik en plak hem die aan zijn buik!

TATA...
RATATA...
TARATA!...
Hij zal om 6 uur 30 springen!
Laten we maken dat we weg komen! Ze hebben juist de reveille geblazen!

Daar! Een verdacht wrakstuk!
Dat zijn zwemmers! Vuur! Schiet op ze!

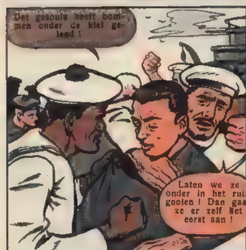

Werp de tweede mijn af en laat de machine zinken!
Ze hebben ons gezien!

Enkele minuten later...
Wer da?
Geef je over!

Bandieten.
Spionnen.
Neen ! Italiaanse officieren !

Wat deden jullie in de haven ? Hoe zijn jullie hier gekomen ?

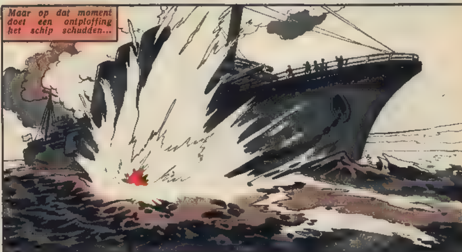

Kommandant, uw schip is in gevaar.
Verklaar je nader !
Als u uw mannen wilt redden, moet u onmiddellijk het schip laten ontruimen !

Dat gespuis heeft bommen onder de kiel gelegd !
Laten we ze onder in het ruim gooien ! Dan gaan ze er zelf het eerst aan !

Laat hen met rust! Toon liever een beetje respekt voor de moed van die kerels !

Ik raad u aan, niemand naar beneden te laten gaan !
mandant !
Goed. Ik dank jullie voor je oprechtheid !

Enkele minuten later...
Bemanning tot uw orders voor evakuatie.

Maar op dat moment doet een ontploffing het schip schudden...

Het schip zinkt !
Een kapitein verlaat zijn vaartuig niet... Veel geluk, jongens !
Kom, kommandant.

Enkele dagen later bevrijdt de kapitulatie van Oostenrijk de twee gevangenen.

koreerd met de gouden medaille voor hun dapperheid en ontvingen van de koning een gift van 650.000 Lires.

Zij hebben een ontroerend gebaar voor de weduwe van hun edelmoedige tegenstander.
Uw echtgenoot, kommandant Vukovitch, heeft een prachtig voorbeeld van de broederschap tussen alle mensen en alle volkeren gegeven.
SCENARIO Y. DUVAL – DESSINS

GEEN GENADE

Johan wordt opgespoord door de knechten van de hertog van Garcia. Met de hulp van zijn

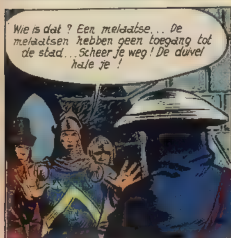

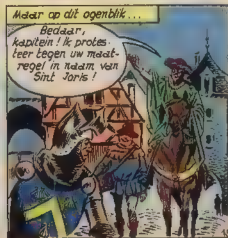

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBUM

door L. en F. FUNCKEN

...wee vrienden zal de Witte Ruiter trachten tot in de stad door te dringen...

(Wordt...

« HARALD DE VIKING » NIET IN JE BIBLIOTEEK ONTBREKEN

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :

België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :

Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's

Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :

16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :

Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.
België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld. Deel I en II 29 F.

[illegible] naar KUIFJE, dienst T [illegible] Brussel 7, of [illegible] KUIFJE'S WINKEL [illegible] A[illegible]VATION

HET ANTWERPS JEUGDTHEATER

VERVOLG VAN PAGINA 23

WELKE rollen zij het liefst vertolkt ? Voor de kleintjes de sprookjes : « Assepoester », « Sneeuwwitje », « Klein Duimpje », « Vrouw Holle », « Tamboer Jan », « Hansje en Grietje », « Doe wat je wil in het land van je gril » en dan een heel modern sprookje : « Sonja lust dat niet », door Van Keymeulen, dat thans voor de Antwerpse scholen op woensdag wordt gespeeld.

Het liefst speelt zij echter voor de kinderen van 12-13 jaar : « Leve Robinson Crusoe », « De Schone en het Beest », « Koning Lijsterbaard », « Kabouters in de Stad », « We spelen Indiaan », de pantomime « Peter en de Wolf », « Nico en zijn Ezeltje », « Het Lichte Huis », « Peter Pan ».

Denk nu niet dat Nini van der Auwera's mogelijkheden uitsluitend beperkt blijven tot het spelen voor kinderen. Voor de T.V. trad zij op in het zangspel « Het Meisje van Olen », « De Schone en de Roos » en « Het Leven van Andersen ». Een zangspel ? vraagt u wellicht. Welja, want ook zingen kan ze en mooi ook. En dansen ! Wie in het Jeugdtheater optreedt moet alles kunnen !

Tot voor paar jaar was het een traditie, dat de K.N.S. zijn seizoen besloot met een revue. Daaraan werkten dan buiten de K.N.S.-artisten ook het Jeugdtheater en de Studio van het Nationaal Toneel mede. Dus ook Nini van der Auwera. Bij die gelegenheid troffen de acteurs en actrices van het Jeugdtheater hun collegas terug, die vroeger ook bij hen gespeeld hadden maar inmiddels naar de grote schouwburg waren overgestapt, o.a. Tine Balder, Ward de Ravet, e.a. Dat was steeds een kameraadschappelijk weerzien. Zij vertelden dan anecdoten die zij samen beleefd hadden in het Jeugdtheater. Zelfs voor een acteur of actrice van de K.N.S. behoren die in het Jeugdtheater doorgebrachte jaren tot de mooiste van hun carrière, omdat alles er zo prettig was, zo echt welgemeend, zo eenvoudig en ongecompliceerd, zo spontaan. Daar hadden of hebben ze geen last van een geblaseerd publiek, daar werden of worden ze niet gestoord door een verkeerde reaktie die de atmosfeer dreigt te smoren. Want de kinderen lachen als er te lachen valt en ze zitten stil, bedremmeld, vol schroom en weemoed als het gebeuren op het toneel slechts even naar het droevige overhelt.

Ze zit daar over mij en vertelt maar, Nini van der Auwera, neen, niet Nini van der Auwera, maar een levend geworden Sneeuwwitje, Assepoester of Doornroosje, zó levend geworden uit het sprookje dat zij week na week voor de kinderen herschept, de kinderen waar zij zo van houdt.

Iedere keer herhaalt zich dat wonder : Er was eens... Ja, er was eens die eeuwig wisselende heldin. Assepoester, Doornroosje, Sneeuwwitje noemen ze haar. Maar Nini van der Auwera is haar ware naam.

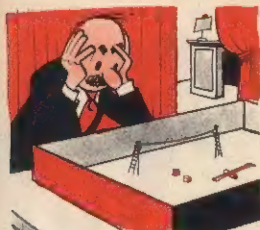
En zoals bij het einde van ieder sprookje : Ze leefde nog lang en gelukkig, wensen we je, Nini van der Auwera : Moge je nog lang en gelukkig leven op de planken van het Jeugdtheater, tot meerdere vreugd van alle kinderen, die even zo veel van je houden als jij van hen. **J. VANDUIN**

Op pagina 23 zie je Nini van der Auwera resp. in de rol van Latima in « Taifoen » en als het trouwe vriendinnetje van Peter Pan. Bovenstaande foto is een opname uit « Het Lichte Huis ».

Pagina 34 zal je beslist boeien... Neen, ik verklap je niet meer ! Kijk onmiddellijk !

ZE WERDEN MEEGENOMEN...

DE directeur van een cirkus uit Taïpeh, op Formosa, moest met de dood in het hart zijn zaak sluiten. Al de getemde dieren die hij presenteerde werden op een mooie avond door het publiek meegenomen. Zeer onvrijwillig waarschijnlijk, want we moeten er eerlijkheidshalve aan toevoegen dat het hier gaat om... vlooien !

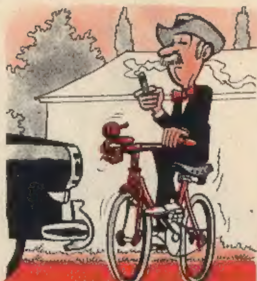
IJS EN PETROLEUM

SOVJET Russische geologen zijn er van overtuigd, dat er onder de Noordelijke IJszee petroleum steekt. Zij hebben reeds uitgerekend dat het aanboren van deze petroleumlagen niet zo moeilijk, en dat het rendement groter zou zijn dan dit van de meest bekende petroleumlagen op het vasteland.

EEN ZONDERLING MAN

WILLIAM E. WOODWARD, Amerikaans multi-miljonair houdt niet van lopen en gooit beslist zijn geld niet door deuren en vensters. Hij heeft, moet je weten, een fiets gekocht (een koopje natuurlijk!) om van zijn woning naar de garage te rijden, waar er een hele rij spiksplinternieuwe wagens op hem staan te wachten...

Het weekblad « KUIFJE » : 15° Jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : *f* 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 30 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	*f* 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	*f* 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	*f* 28.—	$ 9.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* Tél 22.56.00 21-4-60

TON en TINNEKE

IK VERKOOP !...

